

Duch svatý je naším spojencem v zápasu s duchem zla

Papež František pokračoval po cestě do Asie v katechezi o Duchu svatém. Tentokrát mluvil o existenci ďábla, jeho projevech a jak s ním my křesťané můžeme bojovat.

25.09.2024

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Hned po křtu v Jordánu byl Ježíš „Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla“ (Mt 4,1) - tak

praví Matoušovo evangelium. Nejedná se o Satanovu, ale o Boží iniciativu. Odchodem na poušť Ježíš uposlechne vnuknutí Ducha svatého, nepadne do nepřítelovy pasti, to ne, ne! Jakmile zkouška skončila, vrátil se - jak je psáno - do Galileje „v síle Ducha svatého“ (*Lk 4,14*).

Ježíš se na poušti osvobodil od Satana a nyní může osvobozovat od Satana. Osvobodil se, osvobozuje od Satana. Právě to evangelisté zdůrazňují četnými příběhy o záchraně posedlých lidí. Ježíš říká svým odpůrcům: „Jestliže vyháním zlé duchy s pomocí Ducha Božího, pak už k vám přišlo Boží království“ (*Mt 12,27*). A Ježíš vyhání demony touhou po Božím království.

Dnes jsme ve spojitosti s ďáblem svědky zvláštního jevu. Na určité kulturní úrovni se má za to, že prostě neexistuje. Je prý symbolem kolektivního nevědomí nebo

odcizení, zkrátka metaforou. Ale „největší ďáblovou lstí je přimět nás k víře, že neexistuje“, jak kdosi napsal (*Charles Baudelaire*). Je záludný: nutí nás věřit, že neexistuje, a tím vše ovládá. Je vychytralý. A přesto se náš technologický a sekularizovaný svět hemží mágy, okultismem, spiritismem, astrology, prodejci kouzel a amuletů a bohužel i skutečnými satanistickými sektami. Ďábel, který byl vyhnán dveřmi, vešel znovu oknem, možno říci. Byl vyhnán z víry a znovu vstupuje s pověrami. A pokud jste pověřčiví, nevědomky rozmlouváte s ďáblem. S ďáblem se však nemluví.

Nejsilnějším důkazem existence Satana nejsou hříšníci nebo posedlí, ale svatí! „A jak je to možné, otče?“ Ano, je pravda, že ďábel je přítomen a působí v určitých extrémních a „nelidských“ formách zla a špatnosti, které vidíme kolem sebe. Ale v jednotlivých případech je prakticky

nemožné dospět k jistotě, že je to skutečně on, protože nemůžeme přesně vědět, kde končí jeho působení a začíná naše vlastní zlo. Proto je církev při výkonu exorcismu velmi obezřetná a přísná, na rozdíl od toho, co se bohužel děje v některých filmech!

Právě v životech svatých, právě tam, je ďábel nucen vyjít na světlo a postavit se „proti světlu“. Všichni svatí, někteří více, jiní méně, všichni velcí věřící vydávají svědectví o svém boji s touto temnou skutečností a nelze se upřímně domnívat, že by všichni byli oklamáni nebo byli pouhými oběťmi předsudků své doby.

V boji proti zlému duchu vítězíme stejně jako Ježíš na poušti: prostřednictvím Božího slova. Vidíte, že Ježíš s ďáblem nejedná, nikdy s ním nerozmlouval. Buď ho vyhání, nebo odsuzuje, ale nikdy se ním

nedává do řeči. A na poušti neodpovídá svým slovem, ale slovem Božím. Bratři, sestry, nikdy se s ďáblem nedomlouvejte; když přijde s pokušením „ale, bylo by hezké toto, bylo by hezké tamto“: přestaňte. Pozvedněte své srdce k Bohu, modlete se k Panně Marii a vyžeňte ho, jak nás to učil Ježíš. Svatý Petr navrhuje i další prostředek, který Ježíš nepotřeboval, ale my ano, totiž bdělost: „Budte střízliví, bděte. Váš nepřítel, ďábel, jako řvoucí lev obchází a hledá, koho by pohltil.“ (1 Pt 5,8). A svatý Pavel nám říká: „Nedopusťte, aby vás ovlivnil ďábel.“ (Ef 4,27).

Poté, co Kristus na kříži navždy porazil moc „knížete tohoto světa“ (Jan 12,31), řekl jeden církevní otec, že ďábel „je uvázan jako pes na řetězu; nemůže nikoho kousnout, jen toho, kdo se k němu riskantně přiblíží..... Může štěkat, může naléhat, ale nemůže kousnout, leda

toho, kdo si to přeje“ (*Cesarius z Arles, Rozpravy 121, 6: CC 103, s. 507*). Jsi-li blázen a jdeš k ďáblu a [řekneš mu]: „Ach, jak se máš? ...“, a vůbec, zničí tě. Od ďábla - odstup. S ďáblem se nemluví. Zahání se pryč. Odstup. A my, my všichni!, máme zkušenost s tím, jak se ďábel přibližuje s nějakým pokušením. Pokušení proti Desateru: když něco takového pocítíte, zastavte se, odstup; nepřibližujte se k psovi uvázanému na řetězu.

Například moderní technologie vedle mnoha pozitivních prostředků, které je třeba ocenit, nabízejí také nespočet prostředků, jak „dát příležitost ďáblu“, a mnozí tomu podlehnou. Pomysleme na pornografii na síti, za níž stojí prosperující trh: všichni to víme. Tam působí ďábel. Jde o rozšířený jev, před kterým se však křesťané musí mít na pozoru a důrazně ho odmítat. Protože každý mobilní telefon má přístup k této

brutalitě, k tomuto ďáblovu jazyku:
internetové pornografii.

Vědomí ďáblova působení v dějinách
nás nesmí odradit. Konečnou
myšlenkou má být znovu důvěra a
bezpečí: „Jsem s Hospodinem, jdi
 pryč“. Kristus nad ďáblem zvítězil a
dal nám Ducha svatého, aby se jeho
vítězství stalo naším vlastním.

Samotné působení nepřítele se může
obrátit v náš prospěch, pokud s Boží
pomocí učiníme, aby sloužilo našemu
očistění. Prosme proto Ducha
svatého slovy hymnu *Veni Creator*:

„Dál nepřítele zapuzuj

a duši pokoj uděluj,

ať vždycky pod vedením tvým,

vyhnem se vlivům škodlivým.“

Budme opatrní, neboť ďábel je lstivý -
ale my křesťané jsme s Boží milostí
chytřejší než on.

Děkuji vám.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
duch-svaty-je-nasim-spojencem-v-
zapasu-s-duchem-zla/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/duch-svaty-je-nasim-spojencem-v-zapasu-s-duchem-zla/) (06.08.2025)